

fald i forhold til vores umiddelbare nabolande, men også i forhold til England, i hvert fald, hvad angår kyllinger.

Jeg synes også, det må siges ved den her lejlighed, at Enhedslisten ikke har nogen forestilling om, at man kan sterilisere sig ud af problemet. Det er kortsigtet, da det ofte vil være et spørgsmål om tid, før en ny smitte finder vej. Derfor er den dybeste løsning for os, at vi selvfølgelig giver dyrene et immunforsvar. Kun ad den vej kan vi sikre mod smittefare.

Den økologiske driftform sigter jo netop mod at styrke dyret og dyrets immunforsvar. Det handler om grovfoder. Det handler om en større andel af hjemmeavlet foder i stedet for køb af varmebehandlet foder.

Til sidst vil jeg sige som en afslutning på EU-debatten, at det dog er interessant, at ministeren, som jeg har forstået det, i et svar til Enhedslisten har påpeget, at hvis vi tager EU-diskussionen, så er det netop i en situation, hvor et land gør en speciel indsats og sikrer en meget høj grad af salmonellafrihed, at man kan sige, vi har gjort noget, og de andre befinder sig på et lavere niveau. Der har ministeren i et svar til Enhedslisten åbnet op for, at der man kan godt prøve at presse på for helt særskilte nationale initiativer. Sådan har jeg læst svaret.

Jeg synes, det vil være meget rart at høre ministerens kommentar til ministerens egen bemærkning til os, sådan at vi i det mindste er enige om, hvad de juridiske spilleregler er, og hvor vi, altså set fra ministerens synspunkt, er på grænsen til det uanstændige.

Som sagt, jeg vil bide mærke i Kristeligt Folkepartis lille bemærkning i dens nuværende udformning og håbe, at vi kan styrke den nationale indsats og styrke den økologiske omstilling, så vi får grovfoder i vore dyr, så immunforsvaret kan blive opbygget.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg bliver selvfølgelig nødt til at beklage, at hr. Søren Kolstrup tilsyneladende ikke hørte efter, hvad jeg sagde indledningsvis. Der bekræftede jeg det stort set, ikke stort set, men jeg bekræftede det.

Jeg tog netop udgangspunkt i at sige: Hvis vi har en situation i Danmark, hvor vi ikke kan sige os fri, hvordan vil man så med sagligheden bare nogenlunde i behold argumentere for, at så må andre heller ikke?

Må jeg ikke godt også benytte lejligheden til at rette den misforståelse, der var i debatten

omkring DT104 for et øjeblik siden. Hvad har vi besluttet? Vi har i Danmark besluttet, at hvis der er noget, der indeholder DT104, så må det ikke markedsføres. Vi ønsker det ikke i Danmark, og det gør vi ikke, hvad enten det er i danske produkter, eller det er i importerede produkter.

Kommentar til æggene? Samme situation. Vi er kommet i en gunstig situation i Danmark, og derfor kan vi stille nogle krav.

Men – det er til hr. Søren Kolstrup – man bliver nødt til at komme i den situation, før man kan rykke. Det er det, som vi nu har bestræbt os på igennem en årrække. Det var jo rigtigt set. Det går jo i den rigtige retning.

Da vi startede diskussionen omkring salmonella i slagtekyllinger var der, så vidt jeg husker, efter slagteprocessen i de salgbare kyllinger omkring 60-70 pct. Nu har vi målinger, som viser lidt svingninger fra 5-6 op til 7-8 pct. Nu er vi kommet derhen med æggene, som vi er kommet. Vi besluttede, at vi ikke ville have DT104.

Vi diskuterer i øjeblikket at fortsætte salmonellahandlingsplanen for svinene. Vi forsøger hele tiden at komme i front på det her område.

Så prøver jeg at gøre opmærksom på, at vi er afhængige af, at vi også i Fællesskabet har nogle fælles regler på det her område. Jeg tror ikke, hverken hr. Søren Kolstrup eller nogen anden vil tage til takke med, havde jeg nær sagt, kun dansk producerede fødevarer. Gå hjem i køkkenet og se på, hvor stor en procentdel af de fødevarer, som vi føler der er behov for i hverdagen, der rent faktisk er importerede. Der er ikke nogen af os, der vil fratages den mulighed.

Derfor er der to strenge, der kan spilles på, nemlig de to strenge, som regeringen spiller på: gøre det så godt, som vi overhovedet kan nationalt, og stille krav internationalt.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan forstå, at på et bestemt niveau er der jo ikke nogen uenighed. Ministeren har også behov for at sige, at det jo netop er den nationale indsats, der har gjort, at vi er kommet fremad. Det er også det, der så kan rykke uden for landets grænser.

Selvfølgelig er jeg helt enig med ministeren i, at vi kan ikke befinde os i en osteklokke, men det springende punkt er, om de nationale initiativer er med til at skubbe til noget, der ligger udenfor. Derfor skal mit spørgsmål være: Hvad er de næste konkrete skridt, som ministeren vil